

درگذشت "جبار باغچه بان" بانی مدارس استثنایی در ایران (۱۳۴۵ ش)

جبار باغچه بان در سال ۱۲۶۴ ش در قفقاز به دنیا آمد و پس از اتمام تحصیلات، در یک مدرسه در ایروان به تدریس مشغول شد. تدریس او، باعث شکفتن استعدادهای نهفته‌اش گردید و پس از مدتی با تجارت فراوان و برنامه‌های خوب به ایران آمد و در سال ۱۳۰۳ شمسی اولین کودکستان ایرانی را به نام "باغچه اطفال" در تبریز تأسیس کرد. در همان سال سه کودک ناشنوا نیز در این مدرسه ثبت نام کردند و این آغازی بود برای تلاش باغچه‌بان تا بتواند سخن گفتن را به این کودکان بیاموزد. او برای تعلیم خواندن و نوشتن برای کودکان و نوسوادان، روش تعلیم الفبا را که امروزه در سراسر کشور رایج است به وجود آورد. او همچنین اولین مدرسه کودکان ناشنوا را در سال ۱۳۱۲ در تهران تأسیس کرد. جبار باغچه‌بان برای هموار کردن راه زبان آموزی کودکان ناشنوا راهی را انتخاب کرد که در سراسر جهان با نام الفبای گویای باغچه‌بان به عنوان مترقبی ترین روش شناخته شده است. با تلاش این مبتکر پر تلاش بود که ناشنواهایان کشور نیز توانستند با دنیای اطراف خود و انسان‌های دیگر تماس برقرار کنند. همچنین اختراع تلفنی برای استفاده کر و لاله‌ها و تأسیس مکتب نسوان برای آموزش دختران نیز از دیگر ابتکارات اوست. وی همچنین در سال ۱۳۲۲ جمعیت حمایت از کودکان کروال را تأسیس کرد و کتاب‌هایی از قبیل اسرار تعلیم و تربیت، الفبای آسان، برنامه کار آموزگار، زندگانی کودکان و ریاعیات باغچه‌بان را به نگارش درآورد. سرانجام وی در ۴ آذر سال ۱۳۴۵ ش در ۸۱ سالگی در تهران دار فانی را وداع گفت.